KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/684

af 25. april 2019

om anerkendelse af Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Japan Financial Services Agency som værende ækvivalente med kravene vedrørende værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginer i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ([1]), særlig artikel 13, stk. 2,

efter høring af Det Europæiske Værdipapirudvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 bør der indføres en mekanisme, som skal sikre ensartethed mellem de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der er indført af Unionen og af tredjelande inden for de områder, der er omfattet af nævnte forordning. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelands retlige system. I ækvivalenserklæringen undgås anvendelse af overlappende eller modstridende regler. Endvidere bidrager ækvivalenserklæringen til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.

(2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ([2]) og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ([3]), fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for at afstemme porteføljer i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«). I de pågældende stykker fastlægges desuden værdiansættelsen og de tvistbilæggelsesforpligtelser, der finder anvendelse på disse aftaler (»operationelle risikobegrænsende teknikker«), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginer«) mellem modparter.

(3) For at et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige system skal kunne anses for at være ækvivalent med Unionens system, for så vidt angår operationelle risikobegrænsende teknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, sikre en beskyttelse af forretningshemmeligheder, der er ækvivalent med den beskyttelse, der er fastsat i nævnte forordning. Derudover skal de

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

([3]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt og håndhæves på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland. Formålet med denne ækvivalensvurdering er derfor at kontrollere, om Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

(4) Den 1. september 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (»ESMA«) om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Japan ([4]), heriblandt de operationelle risikobegrænsende teknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA fandt i sin tekniske rådgivning, at der ikke var nogen retligt bindende krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, rammerne for udførelse af porteføljeafstemning og porteføljekomprimering, værdiansættelse af en portefølje og forpligtelse til tvistbilæggelse eller udveksling af sikkerhedsstillelse mellem modparter i OTC-derivataftaler i Japan. ESMA bemærkede også, at ækvivalensen mellem ordningerne for bilaterale marginer ikke kunne vurderes på daværende tidspunkt, da der endnu ikke var blevet udarbejdet tekniske standarder, som præciserer reglerne for bilaterale marginer i Unionen.

(5) Kommissionen har i sin vurdering taget hensyn til ESMA's tekniske rådgivning og har taget højde for den lovgivningsmæssige udvikling, der har fundet sted siden da. Denne afgørelse er ikke kun baseret på en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Japan, men også på en vurdering af resultatet af disse krav og af deres evne til at begrænse de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for at være ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.

(6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder for OTC-derivataftaler i Japan, er fastsat i Financial Instruments and Exchange Act (»FIEA«) nr. 25 af 1948 og omfatter Financial Instruments Business Operators (»FIBO'er«) og Registered Financial Institutions (»RFI'er«), som indbefatter regulerede banker, kooperativer, forsikringsselskaber, pensionsfonde og investeringsfonde. Japan Financial Services Agency (»JFSA«) har brede beføjelser til at gennemføre FIEA og har Cabinet Office Ordinance, Supervisory Guidelines og Public Notifications (under ét benævnt »Japans OTC-derivatregler«). JFSA har jurisdiktion over OTC-derivater som defineret i artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, dog med undtagelse af OTC-råvarederivater, der henhører under Japanese Ministry of Economy, Trade and Industry (»METI«) og Japanese Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries (»MAFF«).

(7) De operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, som fastsat i Japans OTC-derivatregler, er fortsat utilstrækkelige i forhold til forpligtelserne i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 med hensyn til rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelsen af en porteføljekomprimering og de ordninger, hvorunder porteføljerne afstemmes. Denne afgørelse bør derfor kun omfatte de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer vedrørende værdiansættelsen og tvistbilæggelsesforpligtelserne som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 samt bestemmelserne om marginkrav som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i delegeret forordning (EU) 2016/2251.

(8) For så vidt angår de krav vedrørende værdiansættelse af transaktioner og vedrørende tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, som ikke cleares af en CCP, indeholder Japans OTC-derivatregler forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012. Navnlig indeholder Section IV-2-4 i Supervisory Guidelines specifikke krav vedrørende tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivater, som ikke cleares af en CCP, og i artikel 123 i Cabinet Office Ordinance er der fastsat krav vedrørende udførelse af daglige værdiansættelser med henblik på marginudveksling.

(9) Hvad angår marginerne for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, består de retligt bindende krav i Japan af en række endelige forordninger vedtaget af JFSA, som blev offentliggjort den 31. marts 2016 og trådte i kraft den 1. september 2016. Disse forordninger omfatter Cabinet Office Ordinance on Financial Instrument Businesses nr. 52 af 6. august 2007, herunder Supplementary Provisions, Financial Services Agency Public

([4]) ESMA/2013/BS/1158, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Japan, Final report, European Securities and Markets Authority, 1 September 2013.

Notices nr. 15, 16 og 17 af 31. marts 2016 og nr. 33 af 25. august 2017, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Major Banks, etc., de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Small- and Medium-Sized and Regional Financial Institutions, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Cooperative Banks, de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Financial Instruments Business Operators, etc., de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision of Insurance Companies og de reviderede Comprehensive Guidelines for Supervision with respect to Trust Companies, etc. De regler, der gælder for OTC-råvarederivater, der henhører under METI eller MAFF, afspejler den række endelige forordninger, som JFSA har vedtaget (under ét benævnt »Japans marginregler«).

(10) I henhold til Japans marginregler skal finansielle institutioner, der i gennemsnit har en samlet notionel hovedstol for OTC-derivater i en bestemt periode på 300 mia. JPY eller derover, dagligt udveksle variationsmarginer i henhold til FIEA, hvorimod finansielle institutioner under denne tærskel skal udveksle variationsmarginer med tilstrækkelig hyppighed. Eftersom det i forordning (EU) nr. 648/2012 kræves, at alle modparter i en OTC-derivattransaktion, som ikke cleares af en CCP, dagligt udveksler variationsmarginer, bør denne afgørelse derfor være betinget af en daglig udveksling af variationsmarginer for transaktioner udført med FIBO'er og RFI'er, hvis den gennemsnitlige samlede notionelle hovedstol for OTC-derivater i en periode på ét år, regnet fra april to år inden det år, hvor beregning er påkrævet (eller ét år inden, hvis den blev beregnet i december), falder til under 300 mia. JPY.

(11) I henhold til Japans marginregler og i lighed med kravene i delegeret forordning (EU) 2016/2251 skal alle finansielle institutioner, som aggregerer den notionelle værdi af ikke-clearede OTC-derivater, ikke-clearede OTC-råvarederivater, fysisk afregnede valutaforwards og valutaswaps i en konsolideret koncern, eksklusive koncerninterne transaktioner, for månederne marts, april og maj ét år inden det år, hvor beregningen overstiger 1,1 bio. JPY, udveksle detaljerede oplysninger om initialmarginen. Japans marginregler giver også mulighed for et kombineret mindste overførselsbeløb af initial- og variationsmarginer på 70 mio. JPY, mens tærsklen i artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 er på 500 000 EUR. Eftersom der kun er ringe forskel mellem disse valutaers værdi, bør beløbene anses for at være ækvivalente.

(12) Japans marginregler finder anvendelse på næsten alle OTC-derivataftaler som defineret i artikel 2, stk. 7, i forordning (EU) nr. 648/2012, dog med undtagelse af fysisk afregnede valutaforwards og valutaswaps, som Japans marginregler ikke indeholder nogen krav om. Valutatransaktioner i tilknytning til udveksling af hovedstolen ved hjælp af cross-currency swaps er undtaget fra initialmarginkravene. Japans marginregler kræver heller ikke nogen specifik behandling af strukturerede produkter, heriblandt dækkede obligationer og securitiseringer. I henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 er kun kortfristede valutaswaps og valutaforwards undtaget fra initialmarginkravene, og kun derivater, der er knyttet til dækkede obligationer til afdækningsformål, er undtaget fra samtlige marginkrav. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivataftaler, der er underlagt marginkrav i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og Japans marginregler.

(13) Kravene i Japans marginregler vedrørende beregning af initialmargin er ækvivalente med de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012. Ligesom den standardiserede metode til beregning af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Japans marginregler mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i ovennævnte bilag. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Modparterne skal meddele enten JFSA, METI eller MAFF — alt efter omstændighederne — deres hensigt om at anvende disse interne modeller eller tredjeparters modeller og skal angive eventuelle nødvendige antagelser, hypoteser og ændringer heraf.

(14) Kravene i Japans marginregler om gyldig sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Japans marginregler indeholder også en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse samt krav om, at FIBO'er og RFI'er med

rimelighed diversificerer den sikkerhedsstillelse, som de opkræver, bl.a. ved at begrænse værdipapirer med lav likviditet for at undgå koncentration af sikkerhedsstillelse. De krav i Japans marginregler, der finder anvendelse på værdiansættelse af sikkerhedsstillelse, er ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 19 i delegeret forordning (EU) 2016/2251.

(15) Med hensyn til det ækvivalente niveau for beskyttelse af forretningshemmeligheder i Japan er oplysninger, som JFSA er i besiddelse af, underlagt JFSA Information Security Policy, og ansatte i JFSA er underlagt National Public Service Act, som forbyder arbejdstagere at videregive oplysninger, som de har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Dermed giver både National Public Service Act og JFSA Information Security Policy garantier for beskyttelse af forretningshemmeligheder — herunder også forretningshemmeligheder, som kompetente myndigheder udveksler med tredjeparter — som er ækvivalente med dem, der er fastsat i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012. National Public Service Act og JFSA Information Security Policy bør derfor tilsammen anses for at give samme niveau af beskyttelse af forretningshemmeligheder som det niveau, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(16) Og endelig, for så vidt angår effektiv anvendelse og håndhævelse på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland, har JFSA brede undersøgelses- og overvågningsbeføjelser til at foretage en vurdering af overholdelsen af marginkravene for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. JFSA kan træffe en bred vifte af tilsynsforanstaltninger for at forhindre enhver tilsidesættelse af de gældende krav, såsom en forretningsforbedringsordre hjemlet i artikel 51 i FIEA og andre tilsynsforanstaltninger hjemlet i artikel 52 i FIEA. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Japans OTC-derivatregler på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at der sikres effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse.

(17) Denne afgørelse er baseret på de retligt bindende krav vedrørende OTC-derivataftaler, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af afgørelsen. Kommissionen bør i samarbejde med ESMA fortsætte sin regelmæssige overvågning af udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse af dem med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Dette bør ikke berøre Kommissionens mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at foretage en særlig gennemgang, hvis relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer ækvivalenserklæringen i nærværende afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af nærværende afgørelse, hvilket igen automatisk gør modparterne til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(18) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for værdiansættelse og tvistbilæggelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af Financial Services Agency of Japan (»JFSA«) eller som OTC-råvarederivater af Japanese Ministry of Economy, Trade and Industry (»METI«) og Japanese Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries (»MAFF«), og som ikke cleares af en CCP, for at være ækvivalente med de tilsvarende krav i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst én af modparterne i disse transaktioner er etableret i Japan og registreret hos JFSA som Financial Instrument Business Operator (»FIBO«) eller Registered Financial Institution (»RFI«).

Artikel 2

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Japans retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, som anvendes på transaktioner, der reguleres som OTC-derivater af JFSA eller som OTC-råvarederivater af METI og MAFF, og som ikke cleares af en CCP, for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) mindst én af modparterne i disse transaktioner er etableret i Japan og registreret hos JFSA som FIBO eller RFI, og den pågældende modpart er underlagt Japans marginregler

b) transaktioner opgøres til markedsværdi, og variationsmarginen udveksles dagligt, hvis modparterne i disse transaktioner, som er etableret i Japan, har en gennemsnitlig samlet notionel hovedstol for OTC-derivater i en periode på ét år, regnet fra april to år inden det år, hvor beregning er påkrævet (eller ét år inden, hvis den blev beregnet i december), falder til under 300 mia. JPY.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand